



Krihvel

Varbla kooli ajaleht

Nr .21

Mai 2010

Läbi ta ongi ...

Täna lehes:

9.klassi eri lk 2-3

Meenutusi kooliajast lk 4

Intervjuu:

Mental Entrance lk 5

Kes palju teeb,

see palju jõuab lk 6 - 7

Õnnitlused ja teated lk 8



Õpilased, kes õppisid 2009/2010 õppeaastal ainult neljale ja viitele

I klass

Kevin Kallasmäe
Jaanus Põldaru

II klass

Timmu Kepp
Allan Vallimäe

III klass

Karsten Holter
Karl-Erik Kald
Mardo Laasma
Kadri Männilaan
Kristyn Pihelgas
Liisa Raavel

IV klass

Sander Arusalu
Kaisa Palmiste
Janno Põldaru

Eliisa Sutt

Kersti Veinšteins

V klass

Laura Aksin
Risto Brandman
Merit Lobja
Kati Põldaru

VI klass

Elise Holter
Karol Laasma
Reimo Lopsik
Marian Schär
Biibe Trel

VII klass

Kaspar Arusalu
Merili Lobjakas

Jan Schär

Kaidy Õismets

VIII klass

Marleen Metsmaa
Kaja Põldaru
Daisy Tambre
Andra Vaima

IX klass

Ralf Aksin
Triinu Arusalu
Sergo Berggrünfeldt
Marko Jõgisoo
Kadri Jürgenson
Mati Maidla
Lily Sutt
Kristiina Vassiljeva

PÕHIKOOI LÕPUEKSAMITE TOIMUMISE AJAD:

EESTI KEEL JA
KIRJANDUS
5.juuni kell 10.00

MATEMAATIKA
11.juuni kell 10.00

VALIKAIN
EKSAM
15.juuni kell 10.00

INGLISE KEELE
EKSAM
16.juuni kell 10.00

Meie lõpetajad!

Tehke Ülo üle ikka nalja! :)
Tõusud ja mõõnad sind
läbivad teel, aga õpi ja naudi
ning hea on meel!

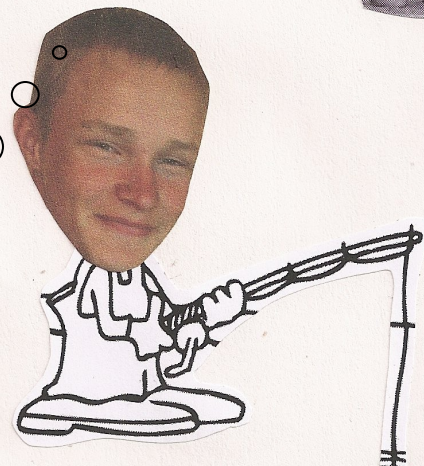
Tasa sõuad -
kaugele jõuad!

Sinu elu on heades
kätes ...
... Sinu enda kätes!

9. KLASS
2009/10 õA

Tarkus on nagu
jõgi - mida
sügavam on,
seda vähem
häält teeb ...

Nende 9
aastaga olen
saanud hästi
targaks!





Jõudu
paraadiks!

Ärge sööge
kollast lund!
Kordamine on
tarkuse ema!

Elage nii, nagu
see oleks
viimane päev,
mis veel jäänud
on!

Mahajääjad, ärge
jääge maha!
Hoiduge kooli
vetsudest!

Elu on lill!

Kallid kooliõed-
ja vennad:
PIDAGE
VASTU!

Kogu lapsepõlv tuhandenäolises tahus kooliseinte ja -akende vahele mahub ...

Viie-või kuueaastaselt läksin ma Varbla Põhikooli 0 - klassi. Siis oli see koolimaja rohelist värvi ning söökla asus kollases majas vasakul pool. Koolis ei pidanud me käima iga päev, kuid kohustuslikke päevi ma ei mäleta. 0 - klassist meenub mulle suur mängutuba, kus me tüdrukutega koos mängisime. Seal klassist leidsin palju sõpru, kellega suhtlen tänaseni. Esimeses klassis saime oma esimesed aabitsad, kust õppisime lugema. Teises, kolmandas, neljandas ja viiendas klassis toimusid meil klassipäevad, mida me ootasime alati suure elevusega. Kaheksandast klassist mäletan ma seda, et pidime lahku istuma, kuna õpetajatele ei meeldinud, et me üksteise pealt maha kirjutasime. Ainuke asi, mis 9.klassist mulle kõige rohkem meenub, on Rootsi reis.

Mäletan, kui 1.septembril oli koolimine koos vanematega. Kooliõue jõudes lõi mind üks poiss jalaga. ma jooksin talle järele ja lükkasin pikali ja lõin teda ka jalaga, kolm korda, vist? Kõige viimane sündmus oli lõpureis, mis oli kõige lahedam, kuid see, mis seal toimus, jääb siiski saladuseks.

1.klassi esimene päev oli omamoodi huvitav. Uus koolimaja, uued õpetajad, aga vanad sõbrad. Olime nendega juba kaks eelnevat aastat koos olnud. Meile jagati hiigelsuured õpikud. Olime esimesed, kes alustasid kooliteed uues koolimaj. Teises klassis tuli meile uus poiss - Mati. Selline lühike, ümmarguste prillidega ja üpris kentsaka välimusega poiss. Ta pidi Raido kõrvale istuma, naljakas oli vaadata - suur ja väike.

Kui õpetaja Maili läks lapsepuhkusele, tuli meile asendusõpetaja Kaido, keda hüüti "Gängsteriks". Ta oli omamoodi õpetaja, kui talle midagi ei meeldinud, hakkas ta karjuma või läks klassist vihasena välja. Ükskord juhtus nii, et ostsime Kristel-Liisiga poest mingisuguse asja, millel olid kummist nupud peal. Nokkisin seal ühe nupu ära ja tahtsin sellega Taurit

visata, aga Tauri istus täpselt õpetaja laua ees ja kogemata sai selle nupuga pihta hoopis õpetaja. Tal oli otsa ees sellest punane täpp. Sellise triki pärast pani ta mulle veerandihindeks nelja.

Esimene meenutus on meie "fantastilisest" matemaatika asendusõpetajast Kaidost, kellel karjudes lendas sülg nii paremale kui vasakule, aga eriti ei kurda, kuna matemaatika veerandihinne oli 5.

Teine asi, mis meenub, on see, kui koristaja mind rindupidi üles tõstis ning süüdistas tazode varguses. Ainus asi, mis ma esimesest koolipäevast mäletan, on see, et me olime uue koolimaja esimene lend. Ülejäänud mõtted on kõik must auk. Selle aasta parim mälestus on Sergo kõverast käest, mis lennutas uhkelt kivi meie kooli suurde aknasse.

Ma mäletan esimesest koolipäevast seda, et ma kartsin nii väga minna sinna teiste ette, et oma aabits ära tuua. Esimene pinginaaber oli Kati, aga ta oli seda vähe aega. 3.klassist ma mäletan, et sain matemaatikas oma esimese kahe ning ma hakkasin nutma. Esimese ühe pani mulle õpetaja Ülo, sest mul jäi töövihiku ülesanne tegemata. Hästi toredad sõbrad jäävad maha, nii tore oli vahetundide ajal naerda ja sõbralikult "nokkida".

Mäletan, et algklassides käisin pikapäevarühmas ning tahtsin arutuga mängima hakata, kuid ei saanud seda tööle. Siis kutsusin õpetaja Evi, et ta aitaks mind. Ta hakkas uurima ning tahtis siis vist istuda, aga mina arvasin, et ta ei taha ja tõmbasin tooli eest ära. Õpetaja Evi kukkus maha ja meie kõik saime kõhutäie naerda. Kui ma sain oma esimese kolme, siis tõi see mulle pisara silma ja nutt oligi lahti.

Ma mäletan, et 1.septembril, kui ma esimesse klassi läksin, tuli meil aabitsatest puudu, kuna Audru Keskkooli tuli rohkem õpilasi kui planeeritud oli. Varbla koolist jääb

mulle kindlasti meelde see, et siin on toredad õpetajad ja ma leidsin palju uusi tutvusi. Siin koolis on olnud nii häid kui ka halbu aegu.

0-klassist mäletan ma seda, et meie klass oli vanas majas ja kõige esimene uks vasakul. 1.klassist on mälestus, et kui toimus aktus, oli mul õudne pissihäda.

Esimese koolipäeva hommikul oli hirmus elevus sees, et saab kooli minna. Ma läksin isegi eelmisel õhtul kell kaheksa magama, et kiiremini kooli saada. Hommikul korjas ema mulle lilli, et saaksin need oma esimesele õpetajale viia. Minu õpetajaks sai Urve. Kui ma kooli jõudsin, ootas mind koolimajas mu üks sõpradest - Rain, kes näitas kus meie klass asus. Kui ma klassi astusin, olid kahjuks kõik pingid täis ning ma pidin ühe äärmiselt ulaka poisi juurde istuma. See oli Maiko. Terve aja, kui õpetaja meiega rääkis, naersin ma, kuna Maiko ajas mind naerma, ta ainult lollitas. Ma olin juba siis lahke ja sõbralik poiss, sellepärast saigi minust üks õpetaja lemmikõpilasi.

Esimestest koolipäevadest mäletan seda, et ma olin oma klassikaaslastest kõige pikem. Esimeses klassis tahtsin istuda Lily kõrvale, aga mina olin nii pikk, et laua ots tõusis üles, kui ma oma jalad ilusasti panin. Hea asi oli see, kui ma sain hakata parandusõppes käima. Väga palju mälestusi on sellest, kui Ülo kutsus mind jutustama, aga ma ei osanud. Mäletan seda, kui matemaatika asendusõpetaja Kaido võttis kõrvast kinni ja lõugas päris kõvasti.

Esimene koolipäev oli väga pingeline hetk. Matemaatikaõpetaja Kaido oli kuri õpilaste peale, kes pahandusi tegid. See oli väga naljakas, kui Raido käis staadionil pori sisse pikali. Tuleb meelde veel see, kui ma lõin Raidol kogemata silma siniseks. Rainiga kaklesime niisama 6.klassis. Nende 9.aastaga olen saanud väga targaks.

Intervjuu: MENTAL ENTRANCE

Tänases lehes tutvustame üht Tallinnas tegutsevat noortebändi. Intervjuu andis bändi laulja Grigori.

1. Siia maani kõige ekstreemsem mälestus oma bändist.

See ulatub arvatavasti sellesse aega, kui me alles alustasime selle bändiga. Me tulime proovi ilma kindlate lauludeta ja lihtsalt mängisime - kõik tegid täiesti oma asja ega kuulnud eriti teisi. Õnneks kasvasime me sellest perioodist välja ja võtsime vastu põhimõtte, et proovis peab vahetult materjali läbitöötamisega tegelema, mitte niisama logelema.

2. Milline Su enda lauludest meeldib Sulle kõige rohkem?

See on küllaltki huvitav küsimus. Kuna ma olen ise kõikide laulude autor (klahvpillimängija Toomas on ka veidi kirjutamise ega aidanud), siis tean ma täpselt, millest mingi laul räägib. Enamus neist on tehtud erinevate meeleolude küüsis ja ka nende atmosfäär on seinast seinast. Kõik nad vastavad tunnete, mida ma nende kirjutamise ajal tundsin. Nad on kui killukesed minu hingest. Mõni neist, näiteks "Sit Down and Think" päästis sõna otseses mõttes minu elu. Seepärast ei saa ma oma lemmikut laulu välja tuua, kuna see oleks tänamatu ülejäänud laulude suhtes.

3. Kust tuli mõte teha bändi?

Oli üks külm talvine õhtupoolik 2006. aasta novembris, kui kolm tollaegset klassivenda otsustasid, nagu uudishimulikud koolipoisid ikka, maitsta õues majade vahel õlut. Kui mõistus oli veidi hajutatud, otsustasime kahe ülejäänud sõbraga niisama, huvi pärast bändi teha. Kuna olin tol hetkel veel ühes bändis, tahtsin ma proovida ennast võimalikult erinevates suundades ja uus bänd võimaldas seda suurepäraselt. Läks veidi aega, enne kui me panime kirja aja, et teha oma esimest proovi. Ülesanded ei olnud

siis ka veel väga selged. Toomas pidi kohe algusest peale süntesaatorit mängima, kuid kuna tal ei olnud oma pilli, otsustasime talle mikrofoni kätte anda, et ehk tuleb midagi välja. Aja möödudes saime aru, et see lähenemine pole kõige õigem ning siis ostis ta endale süntesaatori. Sellest hetkest on meie koosseis jäänud selliseks, nagu praegu: mina hakkasin täitma vokalisti ja kitarristi rolli, Toomasest sai klahvpillimängija ja Albert on stabiilselt trummide taga püsinud.

4. Kui mingil põhjusel peaks Mental Entrance laiali minema, siis mida teeksid edasi?



Otse loomulikult teeksin ma muusikat edasi. Kui me peaksimegi laiku minema, siis tõenäoliselt on minu pihud kõige rohkem täis - mul on absoluutne autoriõigus ligikaudu 95% meie materjalist, nii et saaksin samu laule edasi teha, aga siis juba teiste inimestega.

5. Kirjelda oma esimest esinemist.

Oh, armas Jumal! See leidis aset 19. detsembril 2005. a kooli aulas. Siis esinesin ma väga lühikest aega tegutsenud bändiga tollase kooli aulas jõulupeol. Asjale lisan vürtsi see, et meil polnud omi pille, me pidime laenutama need oma tuttavatelt. Tegemist oli trioga, ehkki ebatavalises koosseisus, oli kitarrist ja olin mina kui vokalist ja kitarrist. Bassimängijat meil ei olnud. Sellegipoolest meeldis kuulajatele meie versioon AC/DC superhitist "Highway To Hell", seda

laulu paluti lausa uuesti esitada. Peab tõdema, et tegelikult oli see väga naljakas kogemus. Mul pole küll enam sellest üritusest fotosid alles, kuid ma mäletan kõike seal juhtunust, justkui oleks see toimunud eile. Sellised esmakordsed asjad ei olegi unustamiseks.

6. Milliseid hobisid ja harrastusi sul veel on?

Ma armastan reisida. Olen käinud enamuses Euroopa riikides ja ka meie mandrilt väljaspool. Lisaks reisimisele olen ma suur jalgpalli austaja. Seda küll vaid kaasaelajana, sest õues ise palli tagumiseks pole mul säilinud vastavaid kaaslasi. Kui telekast tuleb mängu, siis vaatan ma neid suure huviga ning suurte turniiride mängu (EM, MM) üritan ma valdavas enamuses ära vaadata. Kõigele lisaks meeldib mulle idamaade kultuur, eelkõige India köök. Alati on huvitav proovida uusi toite selle riigi retseptide järgi. Mitte miski ei trumpa üle kana karrikastme ja keedetud riisiga. Mmm... Ja minu kõige sagedasem ja teostatavam harrastus on jalutamine. Ma jalutan kasvõi üksinda, kuid ma naudin pimedas rannas või pargis veedetud õhtupoolikuid

meeletult! Jalutades saan ma rahulikult mõelda - tavaliselt ikka antud momendil tööprotsessis olevate kompositsioonide üle.

7. Kui Sinust ei oleks saanud muusikut, kellena sa praegu tõenäoliselt töötaks?

Praegu ei tööta ma niikuinii. Ma olen alles samasugune koolilaps nagu minu eakaaslasedki. Elukutselise muusikuna on veel pikk maa, nii et ei oskagi täpselt vastata.

8. Viimane küsimus: millal on oodata teie bändi esimest plaati?

Selleks, et me plaadi välja saaks anda on vaja veel palju tööd teha ja tutvuda teatud inimestega. Nii et plaadi kohta ei oska ma midagi öelda. Aga ärge unustage meie kodulehekülge www.myspace.com/mentalenrance

Kati Müüripeal

Kes palju teeb, see palju jõuab ...

Igapäevane koolitöö on üsna pingeline. Kes tahab hästi õppida, peab selle nimel ka palju vaeva nägema. Vaatamata sellele on meie koolis mõned õpilased, kes suudavad veel peale pikki ja pingelisi koolipäevi sõita Pärnusse või minna näiteks metsa ja tegeleda seal millegi põnevaga. Palusime neil ajalehele pisut kirjeldada, millega nad täpselt tegelevad ning kuivõrd see neile meeldib.

Küsimustele vastasid: Elise Holter 6.klassist, Karsten Holter 3.klassist, Markus Sabiin 7.klassist, Karl-Erik Kald 3.klassist ja Raido Palmiste 9.klassist.

Küsisime neilt:

1. Millises trennis sa käid/millise hobiga tegeled?
2. Kui kaua oled oma hobiga tegelenud?
3. Kas sinu hobi segab vahel ka koolitööd? Kui jah, siis miks?
4. Milline on kõige meeldejäävam hetk sinu trennist/mõnest sinu hobiga seotud üritusest?
5. Kas tahaksid oma hobiga ka edaspidi tegeleda? Põhjenda!
6. Kuidas/millega soovitaksid teistel meie õpilastel oma vaba aega sisustada?



Elise:

1. Käin tantsimas Gabriele Moe -ja Tantsukoolis.
2. Läheb kuues aasta.
3. Natuke jah, kui õhtul trennist tulen, siis ei jõua vahel õppida.
4. Koolitants 2010 finaali.
5. Jah, seal on tore. Head sõbrad ja ma saan end seal liigutada.
6. Sellega millega igapäevale endale tegeleda meeldib.

Karsten:

1. Käin purjetamas Pärnu Jahtklubi Purjespordikoolis.
2. Olen sellega tegelenud juba 2 aastat.
3. Jah, segab. On palju võistlusi ja vähe aega õppimiseks.
4. Esimene karikas LHV Saadjärve etapil 2.koha eest ja esimene välja teenitud medal Pärnumaa meistrivõistlustel 3.koha eest.
5. Jah, tahaksin. Mulle meeldib meri ja tore seltskond.
6. Igaüks peab endale ise sobiva hobi leidma.

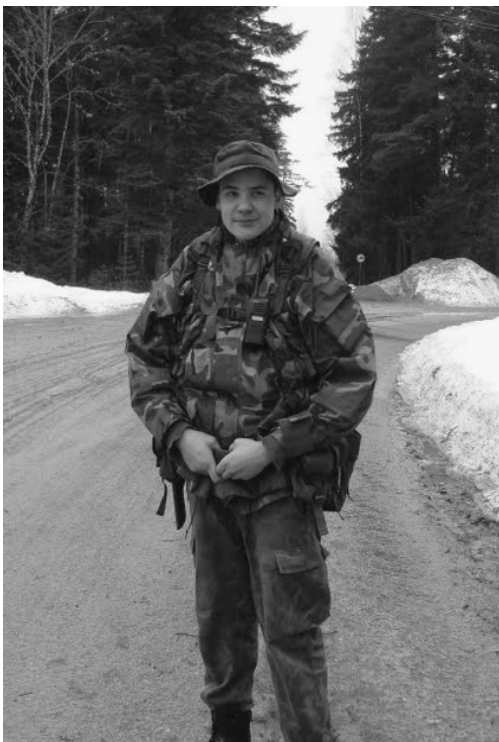


**Markus:**

1. Käin jalgpalli mängimas Pärnu JK Vaprus.
2. Olen sellega tegelenud peaaegu 4 aastat.
3. Ei sega.
4. 3. koht 2008.a aastalõputurniiril Tallinnas.
5. Jah, sest see meeldib mulle.
6. Sama asjaga, sest see on tore.

Karl-Erik:

1. Käin karatetrennis Pärnu Karateklubis Zen.
2. Olen sellega tegelenud 9 kuud.
3. Siiani pole veel seganud.
4. Käisin kevadlaagris Toris. Jooksime Tori põrgus, mis oli väsitav, kuid põnev.
5. Ikka tahan! Siis saan vajadusel end ja teisi kaitsta. Praegu on eesmärk saada sinine vöö.
6. Leida endale mõni hobi või harrastus ja sellega tegeleda. Olla tegus inimene!

**Raido:**

1. Kuulun Kaitseliidu Pärnumaa malevasse, 1. jalaväerühma.
2. Olen Kaitseliiduga seotud olnud juba 3 aastat.
3. Segab küll. Kuna olen esmaspäeva hommikuti alati väsinud.
4. See, kui sai käia õppustel Orkaan 4.
5. Jah, tahaksin. See on väga põnev ja nõuab suurt distsipliini.
6. Ei oskagi midagi soovitada.

Küsimusi esitas Anna-Liisa Lehis

Fotod erakogust

Päeva kõrval läheb päev,
jälle käes on sünnipäev -
õnnepäev, kingipäev,
suure suhkruringli
päev!

APRILLI JA MAI SÜNNIPÄEVALAPSED

Sander Arusalu
Janno Põldaru
Roman Kaasikoja
Marten Rahu
Triinu Arusalu
Mati Maidla

PALJU ÕNNE!!!

Sündmused viimasel koolinädalal:

- 1.juuni - I - VII klass Tartus, VIII, IX klass ekskursioonil Lõuna-Eestis
- 2.juuni - üritusi korraldab POLITSEI, toimub LAAT
- 3.juuni - edukate õpilaste vastuvõtt vallamajas, külla tuleb Eesti Punane Rist. VIIMANE KOOLIPÄEV!

KAUNIST



SUVEPUHKUST!

9. klassi

LÕPUAKTUS

toimub
19. juunil
Varbla Rahvamajas

NB! Kellaaeg täpsustamisel! Jälgige
infot kooli koduleheküljelt.

Toimetus: Kaidy Õismets, Anna-Liisa Lehis, Marleen Metsmaa, Kati Müüripeal
fotograafid Raido Palmiste ja Triinu Arusalu. Juhendaja Karin Lumera.

Kuulutusi ja teateid saab saata aadressile: krihvliextra@hotmail.ee

Ajalehe trükkis
Hansaprint